

Liber Basilij

**Leonardi Arretini ad collucium salutarum prefatio
in magni Basilij librum incipit feliciter**

So tibi hunc librum colluci: ex media (yt aiunt) gre-
cia telegi. Vbi eiuscemodi rerum magna copia est. et in
finita penemultitudo. Nec veritus sum. ne abs te. vt
parum liberalis ac sane in gratus accusarer. si ex tanta
abundantia hoc tam paruū munus ad te mitterem. neqz

enim id nūc ago (neqz ita amens sum) vt existimē hac tantula re sum
mis tuis erga me beneficys satis facere posse. Sed vt mercatores solēt de
gustationem aliquam rerum venalium accipere. quo facilius de illarum
emptione deliberare queant. sic ego quum cuperem pro tuis singularibz
meritis. summaqz in beniuolētia quicquid mea opera. labore. industria
efficere possem. in te vnum cōferre. hunc tibi librum transcripsi quasi de
gustationem quādam studiorum meorum. que si tibi doctissimo homi-
ni probata esse sensero. maiora cum fiducia teinceps aggrediar. tuo gra-
uissimo atqz optimo iudicio cōfirmatus. Et iam non paruis munuscu-
lis. sed maioribz tecum agam. quanqz id. quod de muneris paruitate sus-
pradii. non ad librum ipsum. sed ad cōuertendi laborem referri volo.
Nam etsi liber per se breuis est tantum tamen ponderis ei adijcit Basili-
j nomen. vt magnus putari debeat auctoritate scribentis. que quidem
apud grecos tanta est. vt z severitate vitę. z sanctimonia morum. z pres-
terea optimarum artium studio. sacrarumqz litterarum doctrina ceteris
ris ferme omnibus existimetur precellere. Sed quum sint permulti at-
qz in dytri libri. quos ille accuratissime scriptos reliquit. nos in presen-
tia hunc potissimū telegimus. qz maxime eum conducere ad studia nos-
tra arbitrati sumus. Atqz eo libentius id fecimus. qz auctoritate tanti
viri ignauiam ac peruersitatem eorum cupiebamus refringere. qui stu-
dia humanitatis vituperant. atqz ab ipsis omnino abhorredum censent.
Quod ipsis cōtingit fere. qui ea tarditate ingenij sunt. vt nihil altum ne-
qz egregium valeat intueri. qui quum ad nullam partem humanitatis
aspirare ipsi possunt. nec alios quidem id debere facere arbitratur. Sed
hos cum sua ignoratia relinquamus. neqz em digni sunt de quibus ver-
ba fiant. z iam Basiliū ipsum audiamus. in quo animaduerte que se
quanta grauitas sit.

Sequitur Tituli presentis libelli.

passio ubi p... dicitur in m...
vobis est... dicitur in m...
sufficit... dicitur in m...

Libri Basilij
Tituli presentis libelli
Prologus.

Que ad eternam vitam consequendam conferunt. ea sola querenda esse. ac in bonis numeranda.

Quatum inter eternam et presentem vitam intersit.

Primum poetis. oratoribus. aliisque scriptoribus probatis. deinceps vero sacre discipline. que ad eternam vitam ducit. operam danda esse.

Qua in re conveniant differantque theologia et extraneae discipline.

Quo pacto accipienda sint extraneae discipline. et pro de legedis poetis.

Quomodo legendi sint oratores.

Qua de causa poetarum sint: historicique legendi.

Qua de causa: et quo pacto philosophos legere debeamus.

Propter exempla clarorum virorum que a poetis historicisque referuntur. ipsos non negligendos esse.

Ex disciplinis extraneis. duntaxat utilia et ad finem humanę vite attingendum conferentia excerptanda esse.

Non nisi multis laboribus exercitatioibusque. vitam meremur eternam.

Quoniam modo cibis et ornamentis erga corpus nos gerere debeamus.

De mentis expiatione per contemptum earum. quas sensus nobis possunt voluptatum.

Despiciendum esse corpus. nec multum curę ei impediendum.

De contemptu corporis. quem consequitur contemptus divitiarum.

Adulationem ostentationemque fugiendam esse.

Minutari et vnde quaque cogendum esse. quod ad eternam vitam consequendam conducere videatur.

Non retardemur ex eo. quod quod ad vitam eternam ducunt. sunt laboriosa.

Magni Basilij Cesareę civitatis Archiepi ad nepotes suos pulchre de legedis libris secularibus. opusculum. titulis. rubricisque interstinctum incipit feliciter

Prologus

Ultra sunt filij. que hortant me ad ea vobis consulenda. que optima esse dico. queque vobis. si illa sequimini. profutura confido. Quippe et huiusmodi etas. et multarum rerum usus. et insuper per (quod omnia maxime docet) in utraque premissarum mutationes satis esse expertum. humanarum rerum me fecere peritum. Itaque possum ipsis

29. q. q. ad m.
parit pbe
a me
rorq ph
pa us p
gdum cy
rom qn
gdum ya
bra p q
gdum ag
fa hr
ub gdum
indu m
dat loy v
ployp y
bozyp
di. 2. y
ptub p
medit
no fact
magis
m. 1. y
cu. 1. y
m. 1. y
m. 1. y

per... dicitur in m...
quod vobis...

Aludē B magis detrahunt p. m. c.

liber
qui nup
viam ingressi
sunt. quasi via
aliquam. qua
tutissime p̄ficant
tur offendere.
Accedit ad hoc
q̄ naturali quidem
necessitudine me
parētes nemo est
nobis pp̄inquoꝝ.
quāob̄re ego quidem
erga vos nec m̄n̄
beniuolētie habeo.
quam ipsi parētes.
vos autē puto (nisi
forte me via
fallit opinio) quum
me intuemini. parētum
desiderio haud quaꝝ
mone
ri. Si igit̄ que a
me dicent̄. ea vos
suscipe ac sequi
parati estis. in
secūdo eritis ordie
laudatoꝝ apud
Desiodum. Si
m̄n̄. ego sane nihil
mole
stum dicam. Vos
autē memistis
carminū illoꝝ. in
q̄b̄ ille poeta
inquit. Optimum
illum esse. qui
p̄ seip̄m q̄ agenda
sunt cōspiciet̄.
sequēti autē
gradu qui alioꝝ
cōsilia seq̄ret̄.
qui soad neutru
horum aptus
esset. cum
penit̄ esse
inutilem. Nec
vos vlla
admiratio
teneat. si
quidie ad
m̄gros
euntib̄ vobis
veterūq; viroꝝ
et ingenio
z doctrina
p̄stātium. per
ea q̄ illi
scripta reliq̄re.
cōtinuū vsūm
z familiaritatem
habētib̄ ego
aliquid
vtilit̄ ex
meip̄so
inuenisse
p̄fitear. Equidem
hoc ip̄m
monitur̄
venio. nō
oportere
vos
eiusmodi
vitis ita
mētis
vīe
gubernacula
p̄mittē vt
que
cūq; dicit̄
ea
sequam̄.
sed id
duraxat
q̄d
vtilitatem
affert
ab
illis
accipiē
tes.
scire
etiam.
si
sit
op̄
cōtēnūē.
Quē
igit̄
ea
sunt.
z
quē
admodū
discer
nant.
id
iam
vobis
aperiam
hinc
sumēs
initū.

Libet

qui nup vitam ingressi sunt. quasi via aliquam. qua tutissime p̄ficantur offendere. Accedit ad hoc q̄ naturali quidem necessitudine me parētes nemo est nobis pp̄inquoꝝ. quāob̄re ego quidem erga vos nec m̄n̄ beniuolētie habeo. quam ipsi parētes. vos autē puto (nisi forte me via fallit opinio) quum me intuemini. parētum desiderio haud quaꝝ mone ri. Si igit̄ que a me dicent̄. ea vos suscipe ac sequi parati estis. in secūdo eritis ordie laudatoꝝ apud Desiodum. Si m̄n̄. ego sane nihil molestum dicam. Vos autē memistis carminū illoꝝ. in q̄b̄ ille poeta inquit. Optimum illum esse. qui p̄ seip̄m q̄ agenda sunt cōspiciet̄. sequēti autē gradu qui alioꝝ cōsilia seq̄ret̄. qui soad neutru horum aptus esset. cum penit̄ esse inutilem. Nec vos vlla admiratio teneat. si quidie ad m̄gros euntib̄ vobis veterūq; viroꝝ et ingenio z doctrina p̄stātium. per ea q̄ illi scripta reliq̄re. cōtinuū vsūm z familiaritatem habētib̄ ego aliquid vtilit̄ ex meip̄so inuenisse p̄fitear. Equidem hoc ip̄m monitur̄ venio. nō oportere vos eiusmodi vitis ita mētis vīe gubernacula p̄mittē vt que cūq; dicit̄ ea sequam̄. sed id duraxat q̄d vtilitatem affert ab illis accipiētes. scire etiam. si sit op̄ cōtēnūē. Quē igit̄ ea sunt. z quē admodū discer nant. id iam vobis aperiam hinc sumēs initū.

¶ Quē ad eternā vitam cōsequēdam cōferūt. ea sola querēda esse. ac in bonis numerāda.

¶ De quidē o sū hāc humanam vitam nihil oīno esse arbitramur nec bonum quicq; existimādum censem̄. neq; appellādum. quod nobis vtilitatem huculq; sup̄pediret. nō itaq; dignitatem. nō amplitudinem maior. nō corporis vires. nō formam nō magnitudinē. nō a cunctis homib̄ habitos honores. nō ip̄m imperium. non quicq; dici p̄t in hac vita excellēs. sed lōgius n̄ ē p̄cedūt spes. z ad alteri vīe p̄paratio nē cuncta molimur. Quē igit̄ ad hāc vitam p̄ferūt. ea nos totis virib̄ optāda querēdaq; esse arbitramur. Quē so illuc vsq; puenire nequeūt. vt nullī momēti despiciēda.

¶ Quantū int̄ eternā z p̄ntem vitā intersit

¶ Tenam t̄i ista sit vita: et̄q; pacto illa viuat: id sane ostēdere plus negocij esset. quam nos in p̄ntia susceperim̄. maiores etiā audito res. quam ipsi nūc estis. ad p̄cipiendū req̄rit hoc solū quum dixerō. sars abūte vobis dixisse putabo. Si q̄s oēm post creatos homies foelicitatē mēte cōcipiat. simulq; in vnū cōgerat vniuersam. ne p̄nā quidē p̄tē illo r̄i bonoꝝ adēq̄re cōperiet. Sz ab imo illi vīe bono. oīa hūana simul collecta magis abesse. quā vmbiā z somnū a veris reb̄. Immo vero (vt p̄p̄ioꝝ vtar similitudine) quāto in omni re p̄ciosior est anima q̄ corp̄.

Ambrosio
nisi ad leticia operatio palloso fuerit aff. p̄ntino an
est p̄buz r̄t h̄ m̄
ad leticia p̄p̄ioꝝ
quod antea p̄ntino

Admonito naly p vt sim manpu
orparib mce

Basili

tanta utriusq; vite differentia est.

¶ Primum poetis oratorib⁹. alijsq; scriptoris
bus probatis. Deinde vero sacre discipline. q; ad
eterna vitã ducit. opera danda esse.

Hac porro vitam sacri ducit sermoes poculta nos erudiētes.
Don ec m pfundũ illoz sensum. p etatem nobis pcipe posse nō li
cet. in alijs nō oino diuersis. qñ in ymbriis quibusdã speculisq; oculos
mētis exer cē debem⁹. eos imitātes q; ad certamē se pparat. qui i saltu et
motu manuũ in ludo exercitati. callidius deinceps in certamē descēdūt.
et nobis pfecto certamē quoddã incumbere putandũ est. z quidem oim
certamini maximũ. cui⁹ gra cuncta tentãda sunt. z totis virib⁹ incum
bedum ad huiusce rei pparationē. z poetis z oratorib⁹ z scriptozib⁹ cete
ris. oib⁹ ceniq; homib⁹ inherēdum. vnde nobis ad ingenij exercitatio
nem aliq; sic assecura utilitas Velut igit ū qui tingūt quom pmo q; bus
dam modis id q; colore receptur sit pparatur. tãdem postea florem sup
inducūt. siue purpureũ. siue quẽuis alium. Eodem nos itidem modo sñ
vt indelibilis sit apud nos pbritatis sñia cupim⁹ quom ijs extraneis di
sciplinis fuerim⁹ imbuti. tum sacris z occultis opera dabim⁹. z qñ solẽ
in aq; prius vidē assuefacti. ad ipsam lucē dirigem⁹ intuitũ.

¶ Qua in re cõueniant differantq; Theologia
et extraneę discipline;

In qua igit pueniētia vtriusq; sit. putilis nobis erit tal cognitio.
si añ nulla sit. ea tñ adinuicē cõterre. z in q; differat internoscē. nō
par nobis fruct⁹ pbeat ad portiois vite cõfirmationē. Sz qua silitus
die vtemur ad hãc rem ostēdãt. Nepe vt plãte ppa frus e fructũ po
ducē. afferūt tñ aliq; ornatũ z frōtes ipse circa ramos diffuse. Ita pfe
cto z aie quidam pcipuus fruct⁹ est veritas. nō inamenu tñ est hac extra
nea circũdãri sapia. q; tanq; frōtes qdã. z fructui tegmē pbeat. z speciē
incuetib⁹ letiozem ostēdat. Hoc fecisse aut moysen illũ summa pruden
tia virum. cui⁹ apud oēs gētes maximũ est insapiētia nomē. qui nō pri
us ad dei cõtēplationē accessit. q; in egyptioz disciplinis mētem exer
cuiset. Nec eadem serūt de Daniele sapienti. q; cum apd babilontos chal
deoz sapiam imbuisset. postea rez diuinaz attrigisse doctrinã fert

¶ Quo pacto accipiēde sint extraneę discipli
ne; et primo de legēdis poetis.

Ed iam satis abũte demõstratũ est. nō inutilem esse mentib⁹ nos
tris hanc extraneam scientiam. Nunc vero quo pacto illa nobis
accipiēda sit. dicēdum videt. **P**rimo igit vt a poetis incipiã. cū illi va

p. lq
Se dyg sho
boni e h
Custa ad vs
delmas z
p. r. ego z
essod. b. m
ing no luse
vt ad ang
Lepulus
Jocint
Seanub
du gomet
is law
gulfones d
p. mare
loate p. p
folar Duber
mb. p. p
p. p. p
m. b. d. d. p
v. b. d. p
b. h. q. p. h.

l. bul. i. q.
p. fin. ad
v. m. d. e.
v. m. d.
v. m. d.
p. f.

In the... aplo... nro... p... d... d... d... d...
m... d... d... d... d... d... d... d... d...
p... d... d... d... d... d... d... d... d...
d... d... d... d... d... d... d... d... d...
d... d... d... d... d... d... d... d... d...
d... d... d... d... d... d... d... d... d...

nao quod d. imitator
mit patitur moribus et expadit
vbi videtur

Libet

venerabilis
liber

mit patitur
vbi videtur

videri enim alteram accuratissime ornatam, fluentē delitū. et omnium voluptatum examē post se trahentem. Nec itaq; omnia ostentantem et multo etiam plura pollicentem secum trahere Derculem tentauisse. Alteram vero asperam et durā seueriq; intuentem talia e contra dixisse. Polliceri se nec voluptatem aliquam, nec quietem, sed labores, pericula, sudoresq; infinitos terra mariq; tolerandos, premium autem illorum fore (vt ille aiebat) deum fieri, et hac demū Derculem secutu fuisse.

Qua de causa et quo pacto philosophos legere debeamus.

basius dicit

Tere omnes qui modo aliquid in philosophia scripserunt, vt quisquis maxime potuit, virtutem laudant quib; sane credendum ē, conādumq; vt in vita nostra id ostendam. Nam quisquis ea, que alij verbis dumtaxat philosophatur, reb; ipsis affirmat, is vere sapit, ceteri velut umbre volitat. Nec secus ea res se habet, quam si pictor egregiam viri formam imitatus sit, hic autem reuera cūstas exstat, qualem ille in tabula expresserit. Qui enim virtutem in cetū hominum laudat, amplissimisq; verbis extollunt, ipsi vero et libidinem temperatiē, et questū iusticię anteponūt, hi mea sententia nihil differunt ab histrionibus, qui cum poemata is scena agūt sepe vt reges vel vt potētes procedūt, quum neq; reges sint, neq; potētes, neq; omnino forsitan liberi. At qui multus quidem, si id vilo modo vitare potest, nunq; patitur iram sibi dissimulare, neq; chori princeps in cōcinnū sibi chorū habere. Ipse vero quispiam secum discedit, neq; vitam cōsentaneam verbis prestat. Sed Eurypide auctore, linguam quidem iurasse dicit, mētem vero iniurata māsisse, et bonum videri, quā esse magis cupiet. At hic est vitium iniurię timor, siquē credē oportet, Platōi, bonū videri quū nō sis.

basius dicit

basius dicit

basius dicit

basius dicit

Prope exēpla clarorū viroz, q̄a poetę historiciq; referūt ipos nō necesse est. A igitur que de virtute scripta sunt, ita vt dictum est accipiēda cenleo. Quom autem preclara facta maiorū, aut memorię sine

basius dicit

basius dicit

cessione, aut poetarū vel historicozū libris vsq; ad nostram etatem cōseruata sunt, nechui; quidem generis vtilitatem negligēt, vt ecce Pericles atheniensis, quom eum quidam ex fori hominib; probis lacesseret, nihil est irritat, neq; animo commotus, sed per vniuersum diem per seueratū est, cum ille nullo maledicto abstineret, hic vero tanq; ea res nihil ad se ptinēt, cōtemneret. Vespere autem iam facto et tenebris exortis quom iurgator ille vir eo tempore abire veller, Pericles famulo cū lumie accito psecut; est ipm, vt sibi quā loqa esset ad phiam exercitatio. Itē quum quōdā irat; Euclidi megareli necē minaret, idq; se facturū iura mēto firmaret, Euclides cōtra iurauit, se pfecto illū placaturū, effecturū

basius dicit

basius dicit

basius dicit

omni
mura rede vntq; plarst goeb q; drof
plarst damb nupltor ps dalt

Basilii

qz. ne sibi infernus foret. qz ope precu est aliqd huiuscemodi exēplū luc
currēntib⁹ hoim iam ira eferuescentiū. Tragedie em nequa qz est cre
tendū dicit. in inimicos armabit ira man⁹. sz potissimū esset nullo mō
irasci. Sin id fieri no pt. at roms freno moderandu est. nec pmittendū
lōgius efferri. Sz reducam⁹ oronem iram ad claroz viroz exēplū.
C Pūllant quispiā Socrate Sophronici filiū faciem ei⁹ petulāntissimū
me cēdens. Socrates sō nō repugnauit. sz illi⁹ ire ac petulātie se pmisit.
donec vult⁹ ei vndiqz tuber fiet. Ulex vbi ira illi⁹ faciata ē. Socrates q
tem nihil aliud egit. nisi q⁹ fronti sue inscripsit pūssoris nomē. quemad
modū stantius fieri solet. ille in q⁹ h⁹ op⁹ effecit. nec viteri⁹ vicili perrexit
C Hec q⁹ nris silia sunt. pdigna esse imitatioe duco. h⁹ em socraticū. illi
nro cōuenit. qd inonet vt pcutiēti maxillā vni. altera porri gamus. em
abst vt vlciscamur. Id autē Periclis aut Euclidis sile est illi. q mone
mur plequētes ex pectare. z benigne iras illoz tolerare. z inimicis bona
precari. non autē maledicē. nam q in illis erit p⁹erudit⁹. is postea p⁹es
pūis nris adq̄scet. nec q̄si impossibilia sunt. aspnabit. Naud sane p⁹ereun
dū est Alexander regis memorabile factū. qui cū darū filias captiuas ha
bēt miz in modū vt ab oib⁹ p⁹edi cabat formosās. ne vidē quidē volu
it. turpe esse ratus eos. q viros vicissent. a mulierib⁹ sūpari. Hoc illi nro
cōuenit. q aspiciēs mulierē ad voluptatē. z si rem nō coslmet. tū qz ad
id cocupuit in corde suo. crimie nō caret. Illud at Clinie Pytagore sa
miliaris difficile ē credē. nō debita opa. sz fortuito nris cōuenire. qui cū
possz trū talētoz damnū iure iurāto sibi delato effuge. solūe quidē mas
luit. quā iurare. quanqz sine piurio id facē licēt. Audiuerat ille (vt mihi
videt⁹) pceptū dñi iuramēta verātis. **C** Ex disciplinis extraneis.

datat vtilia z ad finē hūane vite attingēdū serētia exercenda esse
Et ratio ad id qd in p⁹ dicebā. nō oia nobis recipiēda sūt. sz tm
vtilia. Etenī cū eos cibos. q abesse pnt corpi. diligeter vitem⁹ abs
surdu est disciplinaz. qb⁹ animus alitur. rōem nullā hie. sz tanqz torres
aliqs q̄cūqz sors obtulerit sine delectū imerge Et quū gubernator nō te
mē nani vētis pmittat. sz ad portū dirigat. z sagittari⁹ ad signū. z faber
et architect⁹ finē aliquē sue artz respiciat. nos ab huiōi opib⁹ iō ḡscē
dis reb⁹ nris sūpari. Neqz ei manualiū opez finis aliqs ē. vite at hūane
finis ē null⁹. quē iturāt hi q bñ viuē q̄rūt. q si nulla rōe huc atqz illuc
vita iactaremur. quid inē nos atqz rates gubernacul⁹ carētes interest.
Uz vt musicis gymnasticzqz certamib⁹ eozundē sunt exēcitatōis. quo
rum z p⁹emia. nec vllus quum se palastra aut pancratio exēcūsser. lira
tēte aut tibia certat. Neqz em Polydamas id agebat. nec Dilo. sz alt

kozor
viden

supra
nolp⁹

plurimū h⁹

no h⁹

purh⁹

madato
que

puto

me m⁹

h⁹

o⁹

uale

h⁹ opy

exhortatio

95 h⁹

paraty

Amulodby

infere de plo

inducit p⁹

plurimū h⁹ iura mach⁹ atqz n⁹ n⁹ n⁹
refere et vbiū allee
q⁹ vntqz est quippe qu
m⁹ vntqz

vires dicitur prope aliquando **Liber** *quod sit in capite* *liber*

ante olympicum certamē cyrrus suscebat curretes Milo vero in clipeo
vincto stabat. nec repelli ab eo vlla vi poterat. sed resistebat nō sec^o ac sta-
tua quēdam plumbo affixa. *Quod si* Marsie aut olympij musicam essent
meditati. relicto pulvere atq; gymnasio. sero coronas aut gloriā assecuti
essent. aut effugissent ne corpora sua derisui haberētur. Sed nec Thimo-
theus relicta musica sua in luctamib^o versabat. Neq; em̄ assecut^o fu-
isset vt cunctis musicis loge antecellēt. cui tm̄ superaret aris vt quoti-
ens libuisset. aios hoim̄ z vehemēti armonia accēderet. z rursus molli
ac placida leniret. Quippe quem aliquādo in Alexandri cōiunio cū can-
tum quem phrygiū appellat modularē. vsq; adeo regem excitasse dicit. vt
ad arma capiēda p̄liret. atq; iterū ad comelatores epulasq; rediisse
modulatioe mutata. tātas vires hz in musicis gymniciisq; certaminib^o
ad finem suū directa exercitatio.

Q non nisi multis laboribus exercitatio-
busq; vitam incrementum eternam.

Ed quoniam in coronarū atq; pugilum exempla incidim^o. profe-
quamur aliquatīper in ea re Porro illi quadam incredibili labo-
rum tolerātia vires adepti. cum infinitis sudoribus in gymnasio mana-
rint. innumerasq; plagas in exercitatioe tulerint. victum autem nō vo-
luptuariū. neq; incidum. sed quē magister ludi p̄scripserit victitarint.
et in ceteris omnib^o (ne orōnem p̄traham) ita instituti. vt vita ante cer-
tamē acta meditatio fuerit certaminis. tādem se nudat in stadio. z summo
labore ac periculo decertat vt oleastri aut apij aut eiusmodi corona donec
tur. victoresq; a p̄cone buccinētur. Nos vero quib^o premia vite nre
adeo mirabilia p̄posita sunt. vt nec magnitudo eoz dici possit. nec mul-
titudine numerari. in vtrāq; aurem securi domiētes. altera manu capere
posse ceterem^o. p̄multi sane cēt inertia. et Sardanapal^o ille p̄mas cinni-
um ptes in beatitudie ferret. vel margarites forte. quem neq; aratorem.
neq; fossorem. neq; cuiusq; rei actore fuisse Domer^o ait. Si vtriq; Do-
mero credendum est potius quā Pyctaco. qui in q̄. arduū esse bonum exi-
stere. multis em̄ laborib^o susceptis vir eoz bonorum compotem fieri cō-
tingit. quoz nihil in hac vita esse simile paulo ante dicebam^o. Non igit
credendum est nobis. nec p̄breui voluptate maxime spes abiiciēde. nisi
velim^o cōiuncta pati z poenas subire. nō hic ap̄d homines (quanq; nichoc
quidem parū recte sentiet) sed aut sub terra aut vbi cūq; sunt illa iudis-
cia. nam qui nō ex voluntate delinquit. is forte aliqua dignabit vicia. qui
autem ex p̄posito peiora eligit. nullam habet excusationem. quin mul-
ticiplici poena afficiatur.

33
Liber Basilij

Quonam modo cibus et ornamenti erga corpus nos gerere debeamus?

Quid igitur faciendum est dicet quispiam: quid aliud quam curam anime habendum, ceteris omnibus pro nihilo habitis. Non ergo corpori seruendum nisi quantum summa coget necessitas. sed anima bonis artibus imbuenda, et ex corporum vinculis ac passionum societate per philosophiam emancuanda. Illud praeterea efficiendum est, ut corpus laborum patetissimum sit, ventri autem non ad voluptatem, sed ad sustentationem porrigendum. Nam qui semper cenas atque coquos mente agitant, epularumque gratia terras mariaque perscrutatur, miserabili admodum seruitute premuntur, et grauissimo domino tributa pendunt, nihil leuius patientes quam illi qui apud inferos poenas dant, virga ignem diuidentes, et cribro aquam ferentes, et perfossum vas implere anhelantes, nullum finem laborum habentes. Londeri autem aut amiciri ultra quam necessitas sit aut miserorum est secundum Diogenem, aut inturiorum. Itaque occupatum esse in corporis ornatu, non minus turpe dicendum arbitror, quam aut pelicem esse aut adulterum. Quid enim refert homini gnauo restitue amicitur, an vili aliqua veste: dummodo corpus ab intemperie tuteur. Quod et in ceteris obseruandum est ne quid superuacuo moliamur, nec plus corpori tribuamus quam anime commodum sit. Neque enim minus turpe est viro qui vere hoc cognomine dignus existat, nimiam curam corporis habere quem ad aliam quamuis passionem effeminatum esse. Omne porro studium ponere ut corpori quam optime sit, hominis est seipsum ignorantis, nec intelligetis sapiens illud quod non id quod cernitur est homo, sed opus est maiori sapientia, ut quisque nostrum quid tatem ipse sit possit agnosce.

De mentis expiatione per contemptum earum, quas sensus nobis porrigunt voluptatum.

Erum enimvero id assequi non expiata prius mente, impossibilis est, quam lippis oculis solem perspicere. Expiatio autem anime sit, ut breuiter simul et abunde vobis dicam, per contemptum earum, quas nobis sensus porrigunt voluptatum. Non igitur oculi pascendi sunt absurdis spectaculorum miraculis, non aspectu corporum voluptatis stimulis relinquendum, non per aures sonus infundendus, qui animam corrumpere possit. Nam et nequicia et ignavia et huiusmodi musica, gi

Liber Basili

gni solet. sed ea musica recipienda e. qua vsus Dauid poeta sacrorum car-
minum regere. vt ferunt ab infania liberauit. ¶ Pythagoras etiam
quum iuuenibus quibusdam in vino fertis saltuq; per ciuitatem lasciuien-
tibus obuiaret. dixisse dicitur ei qui modis tibia faciebat. vt mutata ar-
monia docerent. i personaret. quod vbi factum est. bacchantes illos adeo
resipuisse ferunt vt ferta abijcerent. ⁊ rubeo vultus vt recudiam confessi
domum hiberent. Tantum interest corrupta an salubri musica impleare
Quamobrem ab hac quidem musica que nunc in vlu est. non secus ab
horrendum vobis censeo. quam a quauis feditate. Jam vero eos vapo-
res. qui odoratum delectent. aeri miscere. aut vnguentis perungi. etiam
interdicere vobis erubesco. Quid dicendum de his voluptatibus que gu-
stu aut tactu sunt. an dubitandum. quin ille quoq; eiusmodi sint. vt ni-
si quis caueat. ventri ac somno seruire nos veluti pecora copellant.

¶ Despicendum esse corpus. nec multum cu-
re ei impendendum.

Eniq; (vt summam dicam) vniuersum corp^o despicendum est.
nisi in luto voluptatum velimus summergi. aut certe tantum in-
dulgedum vt philosophie (vt inquit Plato) ministerium prestare pos-
sit. Eadem ferme Platoni ⁊ paulus monet dum ait. non oportere nos
prouidentiam alios corporis habere ad voluptates. Nam ij qui corpus
optime curant. animam vero que eius seruitio vti debet. negligunt. ni-
hil ab ijs differunt. qui vt organa quam optima habeat summo studio
conquirunt. artem vero cuius gratia illa organa sunt comparata. despici-
unt. Proxius igitur seruandum est. Nam castigare corpus. ⁊ compe-
scere eius impetus vt immanem quandam beluam oportet. ⁊ eiusdem
aduersus animam temerarios motus rationis habena cohibere atq; se-
dare. non autem frenata voluptatum remittere. ⁊ anime curam abijcere. ⁊
instar aurige violentia equorum tracti deferi. sed Pythagore memini
se. qui quom intelli geret quendam ex familiarib^{us} suis cibi exere rationi-
bus vt pinguis fieret curare hic inquit no cessat molestiorem sibi carce-
rem instruere. Quod gen^o molestie quom suspicarerur Plato corpori suo.
impedire. academiam insalubrem atticę locum ferit ex industria de legi-
se. vt plus q; bona habitudo corporis (ceu vitis nimia luxuries) ob eam
rem amputaret. Ipse quoq; iam audiui ex medicis. summam corporis
valitudinē periculosam esse. Quom igitur hec nimia indulgentia ⁊ ipsi
corp^o inutilis sit. ⁊ aie impedimētum afferat. in ea restudiu ponere ma-
nifestissima est infania.

deum quo sunt
in ebriis ab illis

Libri Basilij

De cōtempnū corpis. quē psequit̄ p̄cept̄ diuitiarū

Uod si corpus cōtempnere assuefacti essem⁹. parū cetera hui⁹ vite admiraremur. quid opus esset diuitijs. si voluptates corpis aspernaremur. equidem nō video nisi forte quem iuuaret (vt in fabulis de draconib⁹ fertur) recēditos thesauros vigilādo custodire. Qui autē ad hęc cōtēnēda ingenie erudit⁹ esset. plurimū ab omni facinore ⁊ vitiō ⁊ ope abhorrēt. ⁊ quicquid vitra sufficiēciam foret. siue id Lydia gleba esset. siue sō rnicarū auriferarū op⁹. tanto magis despiceret. quāto min⁹ indigeret

Sufficiētia autem nō ipsa libidie voluptatum. s; naturę necessitate dīfīnīēda est. nam qui excedūt necessitatis terminos. siles sunt ijs qui p̄cipites deserunt nihil stabile inueniēt. vbi possint cōsistere. nullum terminum p̄cipitatiois habētes. sed quāto plura amplectunt̄ tantē am aut etiam pluris indigēt ad voluptates implēdas diuitiarum em̄ (vt ait Solon) null⁹ est termin⁹. Verum ad eam rem Theognide magis vtendum est. q̄ ita inq̄t. Neq; diuitias cupio. neq; voto p̄cor. s; mihi cōtingat ex paruo vitam agē omni carētē molestia. Porro nō sine beniuolētia q̄dam mihi in mētē venit dictum Diogenis humana oia simul cōtēnētis. qui magno rege ditiozem se p̄dicabat. q; videt; paucorū indigeret

At nobis nisi Pythie Musq; adsint tālenta. ⁊ infinita sōli iugera. ⁊ numerosa armentorū examina. nihil sat erit. Oportet autē (vt ego quidem arbitror) nec abscntes diuitias optare. nec p̄ntib⁹ glari. nisi quātū scias vti Sapiētē em̄ Socrates. q̄ quū vidēt hoies diuitijs affluētē. ea; de cā fastidit q̄dā gloriabūdū vadē. nō pus inq̄t te admirabor q; notū mihi fuerit q̄ pacto scias vti fortunis tuis. An sō Phidias Polydet⁹ q; si auro aut etore gloriati eēt. ex qb⁹ alt̄ ilicntib⁹ Ionē. alt̄ iunonē effinxit arguis. ridiculi haberent. aliena bō sibi glie fore putātes. p̄p̄riā sō artē q̄ illud auz p̄ciosi⁹ factū est. silētio p̄tereūtes Nos at̄ hūana vtute nō satis decoris ipsā p̄ se h̄c arbitratēs. mīnōri rephēsiōe dīḡs eē putabim⁹.

Adulationē ostētationēq; fugiendā esse

Diuitias q̄dē p̄tēnem⁹ ⁊ voluptates despiciem⁹. vtz blādicias et adulationē sectabimur. ⁊ archilochee vulpis calliditate multo slicitateq; gaudebim⁹ At nihil ē qd̄ caque fugē debeat sapiēs. qm̄ ad ostētationē viuē. ⁊ populares auras seq̄. Oportet at̄ verā rōem vsq; ad ducentū viuēdi habere. vt etiam si omnes homies reclamēt. nihil mutetur eorum que recte iustituerat. etiam si infamiam vel pericula subire pro re cte factis necesse sit. Nā qui aliter iustituit⁹ est. is nihil differre videt ab egyptio sophista. qui ⁊ arbor fiebat ⁊ aqua ⁊ fera et quicquid liberet. Si

Liber

quidem ipse quoque modo laudabit iusticiam. si id placere audientibus intelliget. modo eam vituperabit. si ijs apud quos loquitur iniurias esse gratas cognoscat. et (quod proprium asseratorum est) ut Polyppus ad spes eam subiecti soli colore mutat. ita et ipse ad voluntatem audientium sententiam mutabit.

¶ Minutatim et vndequaque cogendum esse. quod ad eternam vitam consequendam conducere videatur.

Ed hec in nostris libris addiscimus perfectius. in presentia vero umbram aliquam virtutis descripsimus et his extraneis doctrinis. Qui enim diligenter et quantum re cogunt utilitatem. etsi minus tantum id agunt. tamen ut magna lumina. multa ex multis locis accipiunt incrementa. Nam id quod inquit poeta. si parum paruo addas idque frequenter facias. non ad pecunie duntaxat augmentum recte dictum fuisse putandum est. sed ad cuiusvis scientie. **¶** Bias quidem igitur unum et septem sapientibus filio suo ad egyptios proficiscenti. rogantiq; patrem etudiam agendo maxime sibi gratum faceret. si viaticum inquit ad senectutem compares. virtutem nimirum pro viatico intelliges. sed arctioribus terminis illam circumscribens. ut ipse qui eius utilitatem humane vite spacio diffiniunt. Ego autem siue quis Titoni senectutem. siue viuacissimi apud nostros Mathusalem qui mille annos minus triginta dicitur vixisse. si tenique uniuersum tempus ex quo fuerunt homines metiatur. ridebo puerilem eius sententiam. contemplans longum et infensibile seculum. quod quidem tale est. ut quemadmodum immortalis anime ita etiam illius seculi nullum finem mens humana possit concipere. Ad quod ut viaticum paremus. omnis lapis (ut dicunt) mouendus est vnde aliqua utilitas ad eam rem sit nobis futura.

¶ Quae non retardemur ex eo. quae ad vitam eternam ducunt. sunt laboriosa.

Quoniam igitur quia ardua sunt haec et laboriosa. idcirco torpescam sed memores illius sententiae. oportere videlicet unumquemque vitam probatissimam eligere. expectare autem ut consuetudo faciat illam iocundam atque dulcem videri. ea sequi aggrediamur. Turpe enim est. quom tempus per secediam abierit. tunc demum illud reuocare. quom praeter dolorem nihil sit amplius vocanti rediturum.

35
Basilij

basilio ¶ Conclusio.

So igitur que optima esse rebar. partim nūc vos admonui. partim omni vite tempore admonedo. Vos autem (quom tria sunt morborum genera) vtinam ne vos ei similes presteris. quod insanabile est. neu ita mente egrotetis. ut pleriqz solent corpore egrotare. Nam ij qui parua vilitudine anguntur. ipsi proficiscuntur ad medicos. Qui vero grauiori morbo premuntur. ad se curantes accerunt. Et ij qui in atram bilem insanabiliter transuecti sunt. ne venientes quidem medicos recipiunt. Quod vos non patiamini. nūc recia consilia asperrantes;

¶ Magnus Basilius de poetarum oratorum historicoꝝqz ac philosophorum legis libris (quo facilius intelligatur) rubricis titulisqz interstinctus. feliciter finit

periculosus atqz miseris auditoribus magis sagax est ut ait in scriptis anthonij in papho de porta dux odur pōr lunde in thebanos de hōtā amicitia bellu rē puppion aduinstia d'hoimō p' aronmō in latē p' mō vū d'comstacēt agros p' stato p' reliquū rūt d'it a apud plō bō vūda g'fla d'cut / quid m' periculosus agros rē puppion d'cutunt adē ad hūc a quiddā h'p d'eb q' m' r'omstacēt pōr r'adēnt p' r'apitū cō q'd p'p'itūqz ad puppion ad h'ca d'ac a d'eb v'ebat r' p' r' d' q' r'atūcō p'auē q'ut aut v' l' lib' d' aff' m' d' r' p' p' p' d' h'ō u' f' i' g' r' p' l' o' r' n'

¶ Sequitur Arriochus Platonis de contemnenda morte.

Infracto ut possis animo contemnere mortem.
Ad nomen cuius vulgus inane tremit:
Diuini Socratis verba hec lege quis morientem
Arriochum monuit: ilico tucus eris.

Arriochus forisqz adolefens opulens d'it quid p' r' d' h'ō u' f' i' g' r' p' l' o' r' n' p' r' d' h'ō u' f' i' g' r' p' l' o' r' n' p' r' d' h'ō u' f' i' g' r' p' l' o' r' n'